

Борис Пастернак "В усьому хочеться дійти ..."  
(переклад Володимира Туленка)

В усьому хочеться дійти,  
До істин суті.  
В роботі, в пошуках мети,  
В сердечній смуті.

До сутності минулих днів,  
До їх причини.  
До всіх підстав, до коренів,  
До серцевини.

Постійно треба нить вхопить,  
Події, дати,  
Жить, думать, відчувать, любити,  
Світ відкривати.

Якби ж то я лише зумів  
Та мав можливість,  
То склав би декілька рядків  
Про сильну пристрасть.

Про беззаконня, гріх весь цей,  
Біги, погоні,  
Про ненавмисність похапцем,  
Лікті, долоні.

Тоді б я відшукав би ген,  
З чого почалось,  
І повторив її імен  
Ініціали.

Я б вірші розбивав як сад.  
Дригцем прожилок  
Розквітли б липи в них підряд,  
Ладком, спинились.

Красу троянд я б в вірші вніс  
І подих м'яти,  
Луги, отави, сінокіс,  
Гроз перекаати.

Давно колись Шопен створив  
Оживше чудо,  
Фільварків, парків та могил  
Свої етюди.

Досягнутого торжества  
Ця гра та мука —  
Натягнута, як тетива  
Тугого лука.

\*\*\*\*\*

Борис Пастернак "Во всем мне хочется дойти..."

Во всем мне хочется дойти  
До самой сути.  
В работе, в поисках пути,  
В сердечной смуте.

До сущности протекших дней,  
До их причины,  
До оснований, до корней,  
До сердцевины.

Все время схватывая нить  
Судеб, событий,  
Жить, думать, чувствовать, любить,  
Свершать открытья.

О, если бы я только мог  
Хотя отчасти,  
Я написал бы восемь строк  
О свойствах страсти.

О беззаконьях, о грехах,  
Бегах, погонях,  
Нечаянностях впопыхах,  
Локтях, ладонях.

Я вывел бы ее закон,  
Ее начало,  
И повторял ее имен  
Инициалы.

Я б разбивал стихи, как сад.  
Всею дрожью жилок  
Цвели бы липы в них подряд,  
Гуськом, в затылок.

В стихи б я внес дыханье роз,  
Дыханье мяты,  
Луга, осоку, сенокос,  
Грозы раскаты.

Так некогда Шопен вложил  
Живое чудо  
Фольварков, парков, рощ, могил  
В свои этюды.

Достигнутого торжества

Игра и мука

Натянутая тетива

Тугого лука.